

Nikkelen Nelis (H. Verhage/ H. Bannink) Wim Sonneveld

Kom luister naar dit lied dat ik voor u ga zingen
Het is een tragisch lied over losbandigheid
Het gaat over een dame uit de hoogste kringen
De neiging tot het kwaad die kon zij niet bedwingen
Zo raakte zij haar eer en reputatie kwijt

**Zij kon het lonken niet laten
Zij lonkte naar iedere man
Dat liep veel te veel in de gaten
En o, o, o, o daar kwam narigheid van**

Haar man eerst geen aandacht aan haar kwaal geschonken
Want och hij dacht: Zij heeft een vuiltje in haar oog
Maar toen ze na een tijdje zo diep was gezonken
Dat z'in de kerk nog naar de preekstoel zat te lonken
Toen kwam het ogenblik dat zij de laan uitvloog

Zij kon het lonken niet laten.....

Ze werd een danseres in één der minste kroegen
Drie veren droeg zij slechts en soms geeneens geen drie
Soms droeg zij slechts één veer en als de klanten het vroegen
Dan viel de laatste veer tot algemeen genoegen
En bloot lonkte zij door met dubbele energie

Zij kon het lonken niet laten.....

De moraal!
Maar ach zij werd te oud, zij kon geen man meer strikken
En zij werd werkster in het oude-mannenhuis
En onder 't dweilen door wierp zij nog wulpse blikken
Zij maakte met haar lonken de ouwetjes aan het schrikken
En op een dag zat zij er eentje na door 't huis

***Haar emmertje met schuimend sop, dat zag zij geheel niet staan
Zij struikelde en brak haar nek, het was met haar gedaan***

**Zij kon het lonken niet laten
Zij lonkte naar iedere man
Oh meisjes houdt toch in de gaten
Daar komt, ja, ja,
o, o, o, o
(O, zoveel narigheid van)**